

[POMOCNICZEK *sb m*

A pl p(o)mocniczki.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. pomocniczka.

Dem. od „pomocnik” z neutralizacją funkcji deminutywnej [czyj]: Pozdrowcie Pryśkę y Aquilę pomoniczki [!] moię [adiutores meos] [może POMOCNICZKA zakładając możliwość błędnego potraktowania przez tłumacza obu imion jako żeńskich] w Chryſthufie Iezufie Leop Rom 16/3 (Linde s.v. pomocniczka).

MN